

א מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּבָרְחוֹ, מִפְּנֵי אֲבִישָׁלוֹם בְּנוֹ.
1 A Psalm of David, when he fled from Absalom his son.

ב יְהוָה, מָה-רַבּוּ צָרֵי; רַבִּים, קָמִים עָלַי.
2 LORD, how many are mine adversaries become! Many are they that rise up against me.

ג רַבִּים, אֹמְרִים לְנַפְשִׁי: אֵין יִשׁוּעָתָה לוֹ בְּאֱלֹהִים סָלָה.
3 Many there are that say of my soul: 'There is no salvation for him in God.' Selah

ד וְאַתָּה יְהוָה, מָגֵן בְּעַדִּי; כְּבוֹדִי, וּמְרִים רֹאשִׁי.
4 But thou, O LORD, art a shield about me; my glory, and the lifter up of my head.

ה קוֹלִי, אֶל-יְהוָה אֶקְרָא; וַיַּעֲנֵנִי מֵהַר קֹדְשׁוֹ סָלָה.
5 With my voice I call unto the LORD, and He answereth me out of His holy mountain. Selah

ו אָנִי שָׁכַבְתִּי, וְאִישָׁנָה; הִקְיִצוּתִי--כִּי יְהוָה יִסְמְכֵנִי.
6 I lay me down, and I sleep; I awake, for the LORD sustaineth me.

ז לֹא-אִירָא, מֵרַבְּבוֹת עָם-- אֲשֶׁר סָבִיב, שְׁתּוֹ עָלַי.
7 I am not afraid of ten thousands of people, that have set themselves against me round about.

ח קוּמָה יְהוָה, הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי-- כִּי-הִכִּיתָ אֶת-כָּל-אֹיְבֵי לְחֵי;
שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרָתָּ.

8 Arise, O LORD; save me, O my God; for Thou hast smitten all mine enemies upon the cheek, {N}

Thou hast broken the teeth of the wicked.

ט לַיהוָה הַיְשׁוּעָה; עַל-עַמֶּךָ בְּרִכְתְּךָ סָלָה.

9 Salvation belongeth unto the LORD; Thy blessing be upon Thy people. Selah {P}

- Avshalom's Campaign vs Dovid
- Dovid Vulnerable Post Bat-Sheva (from his leadership & the people)
- Tragedy starts - Amnon & Tamar (Avshalom ran to his "mother" sh 2 13)
- Dovid's rule is "aging"
- Dovid has moved from Chevron- an abandoned swing state
- Avshalom will never be appointed king-grandfather (Talmi) from Geshur- he was born in Chevron

Shmuel Bet CHAPTER 14

כה וּבְאֶשְׁלֹם, לֹא-הָיָה אִישׁ-יָפֶה בְּכָל-יִשְׂרָאֵל--לְהַלֵּל מְאֹד: מִכַּף רַגְלוֹ וְעַד קְדָקְדוֹ, לֹא-הָיָה בּוֹ מוֹם.
 25 Now in all Israel there was none to be so much praised as Absalom for his beauty; from the sole of his foot even to the crown of his head there was no blemish in him.

לג וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל-הַמֶּלֶךְ, וַיִּגַּד-לוֹ, וַיִּקְרָא אֶל-אֲבִשְׁלֹם וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ עַל-אַפְיֹו אַרְצָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ; וַיִּשָּׂק הַמֶּלֶךְ, לְאֲבִשְׁלֹם. {ס}

33 So Joab came to the king, and told him; and when he had called for Absalom, he came to the king, and bowed himself on his face to the ground before the king; and the king kissed Absalom. {S}

2 Samuel Chapter 15 שְׁמוּאֵל ב

א וַיְהִי, מֵאַחֲרֵי כֵן, וַיַּעַשׂ לוֹ אֲבִשְׁלֹם, מְרֻכָּבָה וְסָסִים; וְחַמְשִׁים אִישׁ, רָצִים לִפְנָיו.
 1 And it came to pass after this, that Absalom prepared him a chariot and horses, and fifty men to run before him.

ב וְהַשָּׂפִים, אֲבִשְׁלֹם, וְעַמֵּד, עַל-יַד דְּרוֹךְ הַשַּׁעַר; וַיְהִי כָל-הָאִישׁ אֲשֶׁר-יָהִיָה-לוֹ-רִיב לְבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְמִשְׁפָּט, וַיִּקְרָא אֲבִשְׁלֹם אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֵי-מִזֶּה עִיר אַתָּה, וַיֹּאמֶר, מֵאַחַד שְׁבֵטֵי-יִשְׂרָאֵל עַבְדְּךָ.

2 And Absalom used to rise up early, and stand beside the way of the gate; and it was so, that when any man had a suit which should come to the king for judgment, then Absalom called unto him, and said: 'Of what city art thou?' And he said: 'Thy servant is of one of the tribes of Israel.'

ג וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִשְׁלֹם, רְאֵה דְבָרֶיךָ טוֹבִים וְנֹכְחִים; וְשִׁמְעֵ אִין-לָךְ, מֵאֵת הַמֶּלֶךְ.
 3 And Absalom said unto him: 'See, thy matters are good and right; but there is no man deputed of the king to hear thee.'

ד וַיֹּאמֶר, אֲבִשְׁלֹם, מִי-יִשְׁמְנֵי שֹׁפֵט, בְּאַרְצִי; וְעָלִי, יָבֹא כָל-אִישׁ אֲשֶׁר-יָהִיָה-לוֹ-רִיב וּמִשְׁפָּט--וְהִצַּדֵּקְתִּיו.
 4 Absalom said moreover: 'Oh that I were made judge in the land, that every man who hath any suit or cause might come unto me, and I would do him justice!'

ה וַיְהִיָה, בְּקִרְב־אִישׁ, לְהִשְׁתַּחֲוֹת, לוֹ; וַיִּשְׁלַח אֶת-יָדוֹ וַיִּקְחֵזִיק לוֹ, וַיִּנְשָׁק לוֹ.
 5 And it was so, that when any man came nigh to prostrate himself before him, he put forth his hand, and took hold of him, and kissed him.

ו וַיַּעַשׂ אַבְשָׁלוֹם כַּדְבָר הַזֶּה, לְכָל-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר-יָבֹאוּ לְמִשְׁפָּט, אֶל-הַמֶּלֶךְ; וַיִּגְנוּב, אַבְשָׁלוֹם, אֶת-לֵב, אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
And on this manner did Absalom to all Israel that came to the king for judgment; so Absalom stole the hearts of the men of Israel. {P

ט וַיֹּאמֶר-לוֹ הַמֶּלֶךְ, לֵךְ בְּשָׁלוֹם; וַיָּקָם, וַיֵּלֶךְ תְּהַרְוֶנָה. {ם}
9 And the king said unto him: 'Go in peace.' So he arose, and went to Hebron.

י וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם מְרַגְלִים, בְּכָל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: כִּשְׁמַעְכֶּם, אֶת-קוֹל הַשּׁוֹפָר, וְאַמְרַתֶּם, מֶלֶךְ אַבְשָׁלוֹם בְּתִבְרוֹן.
10 But Absalom sent spies throughout all the tribes of Israel, saying: 'As soon as ye hear the sound of the horn, then ye shall say: Absalom is king in Hebron.'

יא וְאֶת-אַבְשָׁלוֹם, הֵלְכוּ מֵאֲחֵים אִישׁ מִירוּשָׁלַם, קָרָאִים, וְהֵלְכִים לְתַמָּם; וְלֹא יָדְעוּ, כָּל-דְּבָר.
11 And with Absalom went two hundred men out of Jerusalem, that were invited, and went in their simplicity; and they knew not any thing.

יב וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶת-אַחִיתֹפֶל הַגִּילֹנִי יוֹעֵץ דָּוִד, מֵעִירוֹ מַגִּלָּה, בְּזִבְחֹו, אֶת-הַזִּבְחִים; וַיְהִי הַקָּשָׁר אֲמֵץ, וְהָעָם הוֹלֵךְ וַרְבַּ אֶת-אַבְשָׁלוֹם.
12 And Absalom sent for Ahithophel the Gilonite, David's counsellor, from his city, even from Giloh, while he offered the sacrifices. And the conspiracy was strong; for the people increased continually with Absalom.

יג וַיָּבֹא, הַמַּגִּיד, אֶל-דָּוִד, לֵאמֹר: הִנֵּה לֵב-אִישׁ יִשְׂרָאֵל, אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם.
13 And there came a messenger to David, saying: 'The hearts of the men of Israel are after Absalom.'

יד וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל-עַבְדָּיו אֲשֶׁר-אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַם, קוּמוּ וּנְבַרְכֶה--כִּי לֹא-תִהְיֶה-לָּנוּ פְּלִיטָה, מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם; מִהָרָו לְלָכֶת, פֶּן-יַמְהַר וְהִשְׁגִּינוּ וְהָדִיתָ עָלֵינוּ אֶת-הַרְעָה, וְהָפָה הָעִיר, לְפִי-חֶרֶב.
14 And David said unto all his servants that were with him at Jerusalem: 'Arise, and let us flee; for else none of us shall escape from Absalom; make speed to depart, lest he overtake us quickly, and bring down evil upon us, and smite the city with the edge of the sword.'

טו וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי-הַמֶּלֶךְ, אֶל-הַמֶּלֶךְ: כָּל אֲשֶׁר-יִבְחַר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ, הִנֵּה עֹבְדִיה.
15 And the king's servants said unto the king: 'Behold, thy servants are ready to do whatsoever my lord the king shall choose.'

***OUR PSALM IS WRITTEN

CHAPTER 18- his death

ה וַיִּצַו הַמֶּלֶךְ אֶת-יֹאָב וְאֶת-אַבִּישַׁי וְאֶת-יִטָּי, לֵאמֹר, לֹא-טֹ לִי, לַנְּעַר לַאבְשָׁלוֹם; וְכָל-הָעָם שָׁמְעוּ, בְּצִוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-כָּל-הַשָּׂרִים--עַל-דְּבַר אַבְשָׁלוֹם.
5 And the king commanded Joab and Abishai and Ittai, saying: 'Deal gently for my sake with the young man, even with Absalom.' And all the people heard when the king gave all

the captains charge concerning Absalom. וַיִּקְרָא, אֲבִשְׁלוֹם, לִפְנֵי, עֲבָדֵי דָוִד; וְאֲבִשְׁלוֹם רָכַב. וְעַל-הַפָּרָד, וַיָּבֵא הַפָּרָד תַּחַת שׁוֹבֵד הָאֵלֶּה הַגְּדוֹלָה וַיַּחְזֹק רֵאשׁוֹ בְּאֵלֶּה וַיִּמְנוּ בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ, וַהֲפָרַד אֶשֶׁר-תַּחֲתָיו, עָבַר.

9 And Absalom chanced to meet the servants of David. And Absalom was riding upon his mule, and the mule went under the thick boughs of a great terebinth, and his head caught hold of the terebinth, and he was taken up between the heaven and the earth; and the mule that was under him went on.

יח וְאֲבִשְׁלוֹם לָקַח, וַיִּצָּב-לוֹ בַחֲמוֹ אֶת-מִצְבַּת אֲשֶׁר בְּעֵמֶק-הַמֶּלֶךְ--כִּי אָמַר אִין-לִי בֶן, בְּעֵבֹר הַזִּפְּיִר שְׁמִי; וַיִּקְרָא לַמִּצְבָּת, עַל-שְׁמוֹ, וַיִּקְרָא לָהּ יָד אֲבִשְׁלוֹם, עַד הַיּוֹם הַזֶּה. {ס}

18 Now Absalom in his life-time had taken and reared up for himself the pillar, which is in the king's dale; for he said: 'I have no son to keep my name in remembrance'; and he called the pillar after his own name; and it is called Absalom's monument unto this day. {S}

2 Samuel Chapter 19 שְׁמוּאֵל ב

א וַיִּרְגַז הַמֶּלֶךְ, וַיַּעַל עַל-עֲלִית הַשָּׁעַר--וַיִּבֶה; וְכֵן אָמַר בְּלִבָּתוֹ, בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם, מִי-יִמְנוּ מוֹתֵי אָנִי תַחֲתָיָה, אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי.

1 And the king was much moved, and went up to the chamber over the gate, and wept; and as he went, thus he said: 'O my son Absalom, my son, my son Absalom! would I had died for thee, O Absalom, my son, my son!'

ב וַיִּגַּד, לְיוֹאָב: הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בֹּכֵה וַיִּתְאַבֵּל, עַל-אֲבִשְׁלוֹם.

2 And it was told Joab: 'Behold, the king weepeth and mourneth for Absalom.'

ג וַתְּהִי הַתְּשׁוּעָה בַיּוֹם הַהוּא, לְאֶבֶל--לְכָל-הָעָם: כִּי-שָׁמַע הָעָם, בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, נִעְצַב הַמֶּלֶךְ, עַל-בְּנוֹ.

3 And the victory that day was turned into mourning unto all the people; for the people heard say that day: 'The king grieveth for his son.'

ד וַיִּתְגַּבַּב הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא, לְבוֹא הָעִיר: בְּאֲשֶׁר יִתְגַּבַּב, הָעָם הַנִּכְלָמִים--בְּנוֹסָם, בְּמִלְחָמָה.

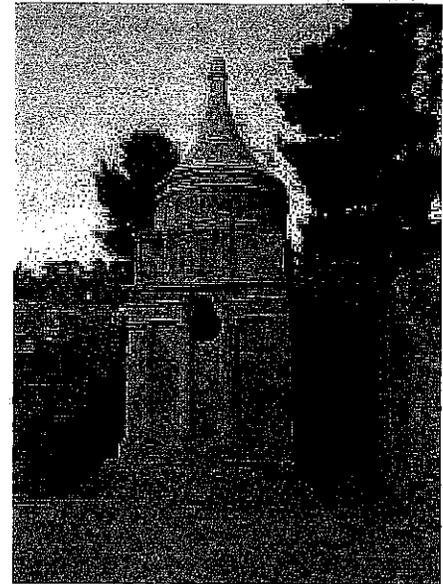
4 And the people got them by stealth that day into the city, as people that are ashamed steal away when they flee in battle.

ה וְהַמֶּלֶךְ לָאֵט אֶת-פָּנָיו, וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל: בְּנֵי, אֲבִשְׁלוֹם, אֲבִשְׁלוֹם, בְּנֵי בְנֵי. {ס}

5 And the king covered his face, and the king cried with a loud voice: 'O my son Absalom, O Absalom, my son, my son!' {S}

For centuries, it was the custom among passersby—Jews, Christians and Muslims—to throw stones at the monument. **Residents of Jerusalem would bring their unruly children to the site to teach them what became of a rebellious son.**^[3] Zev Vilnay (1970). "Pillar of Absalom". *The Guide to Israel*. Jerusalem: Hamakor Press. pp. 157–158.

Gustav Dort 19th ce French artist

- **What made him “electable”** and distanced the people from David-Pain of Leadership- & losing the people he served
- Pain of a “rebellious” son - who he loved (Had a lot in common with David?)
- Background and Context of the Psalm

A Pattern of Good Leadership – Going to the People

רד"ק שמואל ב פרק טו

(ב) והשכים - כן היה מנהגו בכל בקר ובקר:

Conniving

רש"י שמואל ב פרק טו

(יא) קרואים והולכים לתמם - מפורש במסכת סוטה ירושלמית שבקש מאביו שיכתוב לו שכל שני בני אדם שיבקש שילכו עמו ילכו והיה מראה אותו לשנים כאן ואח"כ לשנים אחרים וכן הרבה:

Drama

רד"ק שמואל ב פרק טו

ואשלם את נדרי - אמר שיקריב קרבן נדרו בחברון אשר נדר בגשור כי שעת היתר הבמות היה והיה אדם מקריב בכל מקום שירצה אע"פ שאהל מועד היה בגבעון ומן הנראה מה שהלך לחברון להקריב לפי

שהיה דעתו למרות ולמלוך בחר המקום שהוקם בו אביו למלך, ובדברי רבותינו ז"ל לא הלך אלא להביא כבשים מחברון להקריב שם כי שם היו הכבשי' הטובים והקשו על האומר זה ואמרו בחברון מחברון מבעי ליה:

Narcissist

שמואל ב פרק יד

(כה) וכאבשלום לא היה איש יפה - סמוך לסיפור המרד שמרד באביו ספר מה גרם לו זה כי היה יפה ובכל ישראל לא היה כמוהו ונתגאה ביופיו ובשעריו ותשב כי אין ראוי למלוכה מבני דוד כמוהו ומרד אולי שמע כי בלב המלך להמליך שלמה אחריו ומרד על אביו בחייו וגנב לב ישראל:

(כו) ובגלחו - אמרו רז"ל כי אבשלום נזיר עולם היה כן היתה קבלה בידם כי מן הפסוקים לא ראו זה כי אפשר כי הוא היה מגדל שעריו ליופי שעריו להתנאות בו ולהתנאות ומשנה לשנה כשהיה כבד עליו שלא יוכל לסבלו היה מגלחו אבל הם ז"ל קבלו כי בנזירות היה מגדל אותו ולמדו מזה כי מי שנזר בנזיר עולם כל ימי חייו כשהכביד שעריו מיקל בתער משנים עשר חדש לשנים עשר חדש שנאמר ויהי מקץ ימים לימים זהו משנה לשנה כי ימים הוא שנה כמו ימים תהיה גאולתו:

The pain of losing a child- but the redeeming aspect?

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ז עמוד ב

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג, שנאמר: +תהלים ג'+ מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, וכתוב בתריה: +תהלים ג'+ ה' מה רבו צרי רבים קמים עלי; ואילו גבי מלחמת גוג ומגוג כתיב: +תהלים ב'+ למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריקן, ואילו מה רבו צרי לא כתיב. מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, מזמור לדוד? קינה לדוד מיבעי ליה! אמר רבי שמעון בן אבישלום: משל למה הדבר דומה? - לאדם שיצא עליו שטר חוב, קודם שפרעו היה עצב, לאחר שפרעו שמח - אף כן דוד, כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא +שמואל ב' י"ב+ הנני מקים עליך רעה מביתך - היה עצב, אמר: שמא עבד או ממזר הוא דלא חייס עלי. כיון דחזא דאבשלום הוא שמח, משום הכי אמר מזמור.

The pain of losing the people

רד"ק תהלים פרק ג

(ב) ה' מה רבו צרי, כי אפילו בנו נהפך לו לאויב, וְעַמְשָׂא בן אחותו היה עם אבשלום, ורוב ישראל) שנטה לבבם אחרי אבשלום, וזהו טעם הכפל. רבים קמים עלי, וכולם הם קמים עליו ומתייעצים להלחם עמו, ושמעו בן גרא שהעז פניו לחרפו ולסקלו באבנים:

The timing of Chapter 3

Har Hazeitim or Har Tzion

Response to UNESCO

רד"ק שמואל ב פרק טו

(ל)/(ל) במעלה הזיתים - כתר גוים במסקנא דטור זיתא ועלה שם להשתחוות לה' משם כי מהר הזיתים יראה אדם מקום בית המקדש ואעפ"י שלא היה שם אז בית גם מקום הבית בעצמו לא היה יודע עד שאמר גד

הנביא לדוד שיבנה מזבח בגורן ארונה אעפ"כ גבול המקום היה יודע בקבלה כי בהר המוריה יבנה בית ה' אבל לא היו יודעים באיזה מקום עד שאמר גד לדוד וי"מ כי מהר הזיתי' היה רואה האהל שהיה בו הארון

רד"ק תהלים פרק ג

(א) מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו. דרשו בו רבותינו ז"ל (ברכות ז, ב), כי כשהיה עולה במעלה הזיתים אמר זה המזמור, שנאמר (ש"ב טו, ל): וְדָדַ עֲלָה בְּמַעְלֵה הַזֵּיתִים עֲלָה וּבֹכָה. אם בוכה למה מזמר, ואם מזמר למה בוכה? אלא, כיון שאמר לו הנביא (שם יב, יא) הנני מקים עליך רעה מביתך, אמר: שמא עבד [או נתין] או ממזר הוא מבני הבית שאינו מרחם עלי? כיון שראה שבנו הוא חשב שירחם עליו ואמר מזמור. ועוד אמרו (שו"ט כאן): [כך] אמר דוד: יעקב אבינו ברח שנאמר (הושע יב, יג): ויברח יעקב שָׁדָה אָרָם, משה ברח שנאמר (שמות ב, טו) ויברח משה, ואני בורח כמותם.

Back to the Palace- After Chapter 3?

משנה מסכת סוטה פרק א משנה ח

[ח] שמשון הלך אחר עיניו לפיכך נקרו פלשתים את עיניו שנאמר (שופטים ט"ז) ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו אבשלום נתגאה בשערו לפיכך נתלה בשערו ולפי שבא על עשר פילגשי אביו לפיכך נתנו בו עשר לונביות שנאמר (שמואל ב' י"ח) ויסבו עשרה אנשים נושאי כלי יואב ולפי שגנב שלשה לכבות לב אביו ולב בית דין ולב ישראל שנאמר (שם ט"ו) ויגנוב אבשלום את לב אנשי ישראל לפיכך נתקעו בו שלשה שבטים שנאמר (שם י"ח) ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום: